

Západní analytici porovnali možnosti a vojenský potenciál Ruska a NATO

- CZ24 News | 9. června 2022

USA/EU/RUSKO: Triezvo analyzujúc výsledky špeciálnej vojenskej operácie na Ukrajine dospeli odborníci k záveru, že ak sa NATO priamo zapojí do konfliktu na strane Kyjeva, nad Ruskom nezvítazí.

Ozbrojený konflikt medzi Ruskom a NATO by sa mohol stať realitou, píše „The American Thinker“ (TAC). Má to však jeden háčik: úspešná intervencia NATO na Ukrajine je vojensky nemožná.

„Ruská armáda,“ píše autor článku a podrobne vysvetľuje, prečo aliancia nie je schopná vzdorovať Rusku, „napreduje pomaly a metodicky, vyčerpávajúc ukrajinské jednotky. Vyhliadky Kyjeva sú pochmúrne. Všetko nasvedčuje tomu, že Rusko určite dosiahne víťazstvo.“

Pomer síl vo východnej Európe je podľa TAC v drvivej väčšine v prospech Kremľa, a to aj napriek mesiacom bojov na Ukrajine. Pozemné sily NATO nie sú pripravené zasiahnuť. Hoci v Európe je teoreticky rozmiestnených asi 100.000 amerických vojakov, sú roztrúsení v 19 krajinách od Portugalska po Litvu. Väčšina z nich sú navyše ľahko vyzbrojení výsadkári, pomocný personál alebo motorizovaná pechota, ktorí môžu urobiť len málo, aby sa postavili gigantickej ruskej armáde. Nech je to akokoľvek, ich stiahnutie do vojnového konfliktu by trvalo mesiace. Na papieri majú spojenci NATO tisíce vojakov, tankov a diel, no ich profesionalita je v mnohých prípadoch otázna. Okrem toho sa už desaťročia nevykonávajú tak potrebné rozsiahle cvičenia. Na operačných akciách musia velitelia spojeneckých formácií improvizovať – a to je za týchto okolností zárukou neúspechu, nehovoriac už o konflikte veľmoci.

Bude trvať roky, kým sa vybuduje arzenál NATO do takého momentu, keď bude môcť napadnúť Rusko na jeho pôde. A ani vtedy nie je víťazstvo v žiadnom prípade zaručené.

Existujú dokonca veľké pochybnosti, či je NATO schopné získať vzdušnú prevahu nad východnou Európou. Dokonca aj efektívnosť starej sovietskej protivzdušnej obrany voči západným riadeným raketám v Sýrii je pôsobivá. Nedávno na Ukrajine komplex S-400 úspešne zničil nepriateľské lietadlá na vzdialenosť viac ako 160 km. Pokročilý systém S-550 pri testoch úspešne ničí ciele na vzdialenosť až 500 kilometrov a pravdepodobne je schopný zostreliť aj medzikontinentálne balistické rakety.

„Akákoľvek letecká kampaň nad Ukrajinou,“ varuje americká publikácia, „sa zmení na krvavý kúpeľ pre spojeneckých pilotov. A bez vzdušnej prevahy bude musieť NATO poraziť ruskú armádu v pozemnom boji. A na to bude treba hodiť desaťtisíce vojakov do mlynčeka na mäso, kde sú šance evidentne v prospech Kremľa. Navyše nie je jasné, ako budú spojenecké sily fungovať bez vzdušnej prevahy: Spojené štáty sa v tejto situácii neocitli od kórejskej vojny. Nech je to akokoľvek, na každej úrovni od práporu vyššie má ruská armáda úplnú taktickú prevahu v bojových prostriedkoch od rádio-elektronického boja po komunikáciu, mechanizáciu a palebnú silu, najmä v húfniciach a raketových systémoch s viacnásobným štartom (MRLS).“

Ďalej autor článku začína chváliť bojovú kvalitu ruskej armády. Samostatne stojí za zmienku nadradenosť Ruska nad NATO, pokiaľ ide o palebnú silu, poznamenáva. V ruskej vojenskej doktríne zohráva rozhodujúcu úlohu delostrelectvo. Každá taktická skupina na úrovni práporu (hlavná manévrovacia jednotka ruskej armády, približný ekvivalent menšej motostreleckej brigády v americkej armáde) má batériu húfnic. Na Ukrajine bojuje asi 80 takýchto skupín, pričom v celej Európe sú trvalo rozmiestnené len tri americké brigády. Ruská armáda udržiava pozdĺž svojich hraníc celé divízie raketového delostrelectva (viacnásobné odpaľovacie raketové systémy — MLRS), čo v tomto parametri výrazne prevyšuje akúkoľvek kombináciu síl NATO v Európe. Navyše, ruské velenie má k dispozícii ďalšie takéto jednotky, na rozdiel od kolegov z NATO.

Okrem toho výhoda Ruska nespočíva len v kvantite. Podľa správy „RAND Corporation“ z roku 2017, ruské delostrelectvo výrazne prevyšuje NATO vo výcviku, integrácii s pozemnými silami a výkone zbraní.

Ruské delostrelectvo je oveľa lepšie ako americké náprotivky vo všetkých triedach húfnic a raketového delostrelectva. Americká armáda v Európe má len niekoľko desiatok systémov MLRS, kým ruská armáda ich má tisíce. Okrem toho nič nenasvedčuje tomu, že by Pentagon absolvoval nejaký výcvik, aby vyrovnal taktickú prevahu Ruska v palebnej sile. Prostriedky na to jednoducho nemajú a v prípade vojny budú spojenecké sily v nevýhode.

Ruská odpoveď na bojové aktivity NATO bude zničujúca, dodáva „The American Thinker“.

„Môžeme očakávať, že Rusi zasiahnu infraštruktúru NATO po celom svete arzenálom hypersonických rakiet – takmer určite aj na pôde USA. Veľa ľudí zomrie. Oprava škôd na spojeneckých vojenských zariadeniach a rozhodovacích centrách bude trvať roky. Aj keď sa brigádám a divíziám NATO podarí dostať na frontovú líniu, budú čeliť skutočnej perspektíve zničenia zo strany ruskej armády. Ako budú západné vlády reagovať na smrť tisícov vojakov, nechceme ani pomyslieť. Politická nestabilita v Spojených štátoch, Nemecku, Veľkej Británii, Taliansku a mnohých ďalších krajinách nevesť nič dobré... Spojené štáty sa musia zriecť akéhokoľvek zámeru zúčastniť sa na bojových akciách, prestať vyzbrojovať Ukrajinu a vyzvať strany na mierové rozhovory.“

To, že Európa je absolútne neschopná bojovať, potvrdzuje Richard Kemp, bývalý člen Spoločného výboru pre spravodajstvo pri kabinete ministrov Veľkej Británie.

„Z generácie na generáciu sa západoeurópske krajiny NATO,“ píše v článku uverejnenom na webovej stránke „Gaystone Institute“ v New Yorku, „cítia pohodlne, ak nie samolúbo, s desaťročiami prakticky nepopierateľného mieru a prosperity. V každej krajine vládne vo väčšine politických strán silná pacifistická kultúra s vierou, že všetky konflikty možno vyriešiť skôr argumentmi, kompromismi a upokojením ako násilnou vojenskou silou. Je nepravdepodobné, že bojové akcie, ktoré sa dnes odohrávajú na Ukrajine, otriasli touto hlboko zakorenenou a rozšírenou domýšľavosťou.“

„Keď sa pozrieme na Európu, môžeme dospieť k záveru, že skrátka nemôže bojovať a nebude bojovať. A Amerika? Môže prezident, ktorý sa vyhol čo i len relatívne miernemu konfliktu v Afganistane a zúfalo sa snažil presvedčiť Putina, že USA nebudú bojovať za Ukrajinu, poslať amerických chlapcov bojovať a umierať v Európe za krajiny, o ktorých mnohí Američania nikdy nepočuli?“ položil Richard Kemp otázku vyložene rétorickú.

Amerika nie je pripravená ísť kvôli Ukrajine vabank, píše v časopise „The American Conservative“ Patrick Buchanan, známy americký politik a publicista. Ukrajinská kríza predstavuje pre Washington viac rizík ako úžitku a nechce sa jej zúčastniť.

Amerika je na prvom mieste medzi štátmi, ktoré Ukrajine pomáhajú. Vojenské záujmy oboch štátov však nie sú totožné. Pre Spojené štáty je mimoriadne dôležité udržať konflikt pod kontrolou, aby sa nerozšíril, a aby sa samotné nezaplietli do rozsiahlej vojny s Ruskom.

„Nezávislosť, územná celistvosť a demokratická vláda na Ukrajine nie sú životne dôležité záujmy USA, hoci ich Amerika podporuje. Nič z toho neospravedľňuje konflikt s Ruskom, ktorý by ohrozil bezpečnosť a v prípade použitia jadrových zbraní aj samotnú existenciu našej krajiny,“ uzatvára Patrick Buchanan.

Je jasné, že v Spojených štátoch dnes prevládajú druhé hlasy, ktoré volajú po pokračovaní vojny „do posledného Ukrajinca“, no postupne pribúda tých, ktorí začínajú chápať, že poraziť Rusko na bojiskách je nemožné. O tom sa však Západ vo svojej histórii neraz presvedčil - od Napoleona po Hitlera.

AUTOR: Andrej Sokolov

ZDROJ: [1](#) / [2](#)